

היהודים החלו להתיישב בסיני במאה הי"ז. בתחילה לא הייתה זו קהילה מאורגנת או בעלת חשיבות. המצב נשתנה, כאשר במחצית השנייה של המאה הי"ח ראש המנזר הגדול של מסדר הדומיניקנים המקומי החל להזמין אל העיר סוחרים ובעלי מלאכה יהודים על מנת להחיות את חייה הכלכליים של סיני. בשנת 1788, כך לפי המסורת, נבנה בית הכנסת – דווקא ביוזמתם של הנזירים. פחות או יותר באותה התקופה הוקם בית העלמין הראשון. מיקומו היה באיזור רח' זאבדזקי דהיום. בית עלמין זה נחרב עד היסוד בידי הגרמנים בתקופת השואה ועד היום לא נשתמר ממנו אף לא שריד אחד.

הצבור היהודי גדל ובמחצית המאה הי"ט היווה כבר 72 אחוז מכלל תושבי העיר.

במחצית הראשונה של המאה הי"ט הופיע הצורך למצוא נמקום חדש לקבורת הנפטרים. בשנת 1830 נבחרה לשם כך חלקה שצורתה הייתה קרובה לצורת מלבן, והמצויה מחוץ לגבולות העיר, קרוב ל-1,2 קילומטר דרומית לבית הכנסת, על תל לא גבוה מערבית לכביש לאוגוסטוב. שטח בית העלמין הינו 1,37 הקטר. כיום בית העלמין מצוי על גבולות העיר והכפר הסמוך מרינובו, ברחוב ה-1 במאי.

בית העלמין שימש לקבורת הנפטרים עד לפרוץ מלחמת העולם השנייה, אז נחרב בידי הגרמנים. תהליך ההרס נמשך לאחר המלחמה, וכתוצאה ממנו נמחקו סימני המבנה של בית העלמין ונשדדו המצבות. בנוסף לכך קטע של החלקה עליה עומד בית העלמין, ברוחב של 15 מטר מצד הכביש והפינה מהצד הדרום-מזרחי נהרסו בעת בניית מוביל מים. כתוצאה מעבודות אלה שבוצעו, אף לא ידוע כיום היכן בדיוק היה הגבול של בית העלמין.

עד היום בשטח בית העלמין נשתמרו מעט יותר מעשר מצבות, בעיקר מהמחצית השנייה של המאה הי"ט, וכן שברי מצבות רבים (סך הכל כ-30 מצבות). בית העלמין איננו מגודר. בשטחו צומחים עשבים גבוהים, ובחלקו המזרחי – שיחים ואורנים.

בשנת 2002 הקרן „Pogranicze”, הקימה בשטחו אנדרטה לזכר יהודי סיני. הקרן דואגת גם לשלמות המצבות, שלעתים מתגלות עוד פה ושם בשטחה של העיר סיני. המצבות שמורות בבית הכנסת הלבן.

בשנת 1993 בית העלמין נרשם ברשימת האתרים לשמור תחת המספר A-975 מיום ה-2 בדצמבר 1993.